

ΚΕΙΜΕΝΟ: Πλάτων, Νόμοι, Α, 631, b-d

Γ1. Έπρεπε να πεις: Ξένε, οι νόμοι των Κρητών δεν είναι χωρίς λόγο τόσο επιτυχημένοι ανάμεσα σε όλους τους Έλληνες. Γιατί, είναι σωστοί, επειδή κάνουν ευτυχισμένους αυτούς οι οποίοι τους χρησιμοποιούν. Γιατί, προσφέρουν όλα τα αγαθά. Τα αγαθά είναι δύο ειδών: άλλα ανθρώπινα και άλλα θεία (θεϊκά). Εξαρτώνται από τα θεϊκά και τα άλλα. Και αν μία πόλη δέχεται τα μεγαλύτερα, αποκτά και τα μικρότερα. Διαφορετικά στερείται και τα δύο. Στα μικρότερα περιλαμβάνονται η υγεία, που προηγείται όλων, δεύτερον η ομορφιά, τρίτον η σωματική δύναμη στο τρέξιμο και σ' όλες τις άλλες κινήσεις και τέταρτον ο πλούτος, όχι ο τυφλός, αλλά αυτός που βλέπει με οξύτητα, εάν, βέβαια, ακολουθείται ταυτόχρονα από τη φρόνηση. Από τα θεϊκά αγαθά πάλι αυτό που έρχεται πρώτο (ηγεμονεύει) είναι η φρόνηση, δεύτερον η μετριοπαθής διάθεση της ψυχής που συνοδεύεται με λογική, Από αυτά, αφού αναμειχθούν με την ανδρεία, τρίτον θα παραχθεί η δικαιοσύνη και τέταρτον η ανδρεία. Όλα αυτά από τη φύση τους έχουν τοποθετηθεί πιο μπροστά (από τα υλικά αγαθά) και έτσι πρέπει να τοποθετηθούν και από τον νομοθέτη.

Γ2. εἰπέ

ἔξει, σχήσει

ἐχρῶ

εὐδαίμοσι

διπλοῦν

τισί

ἐλάττονι

στερεθείη

ἰσχὺι

ἔψη (ή ἔψει)

Γ3. α. εἰπεῖν: Τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο του απρόσωπου ρήματος ἐχρῆν

Κρητῶν: Ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική κτητική στο νόμοι

αὐτοῖς: Αντικείμενο της μετοχής τοὺς χρωμένους

τις: Επιθετικός προσδιορισμός στο πόλις

φρονήσει: Αντικείμενο του ἔπεται. Αν ληφθεῖ το ἔπεται ως αμετάβατο, τότε είναι δοτική του μέσου

κραθέντων: Επιρρηματική μετοχή, χρονικοῦποθετική (γενική απόλυτη)

Γ3. β. ἐὰν μὲν δέχηται τις τὰ μείζονα πόλεις, κτᾶται καὶ τὰ ἐλάττονα, εἰ δὲ μή, στέρεται ἀμφοῖν.

Υπόθεση: ἐὰν μὲν δέχηται τις τὰ μείζονα πόλεις

Απόδοση: κτᾶται καὶ τὰ ἐλάττονα

Ο υποθετικός λόγος δείχνει κάτι που επαναλαμβάνεται αόριστα στο παρόν και το μέλλον

Υπόθεση: εἰ δὲ μή (δέχεται)

Απόδοση: στέρεται ἀμφοῖν

Ο υποθετικός λόγος δείχνει κάτι που θεωρείται πραγματικό.